

**Bryssel den 7 september 2026
(OR. en)**

12848/26

**Interinstitutionellt ärende:
2026/0257 (NLE)**

**ENER 551
RELEX 1116
COWEB 107
COEST 646**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	7 september 2026
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2026) 464 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i energigemenskapens ministerråd vad gäller ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av fördragsslutande parter i energigemenskapen och av EU:s medlemsstater

För delegationerna bifogas dokument – COM(2026) 464 final.

Bilaga: COM(2026) 464 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.9.2026
COM(2026) 464 final

2026/0257 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i energigemenskapens ministerråd vad gäller ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av fördragsslutande parter i energigemenskapen och av EU:s medlemsstater

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag till rådets beslut avser det förslag som ska läggas fram på unionens vägnar och godkännas genom unionens omröstning i energigemenskapens ministerråd i samband med det planerade systemet för ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor mellan EU:s medlemsstater och de nio fördragsslutande parter i energigemenskapen som inte är medlemmar i EU.

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar planeras läggas fram i energigemenskapens ministerråd för antagande av detta organ vid dess möte i Wien i Österrike den 30 november 2026. Före detta möte, den 24 november 2026, kommer även energigemenskapens permanenta högnivågrupp (*högnivågruppen*) att sammanträda i Wien för att diskutera och ge sitt stöd till antagandet av denna punkt i ministerrådet

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Fördraget om upprättande av en energigemenskap

Fördraget om upprättande av en energigemenskap¹ (*fördraget om energigemenskapen*) syftar till att skapa fasta rättsliga och handelstekniska ramar och ett gemensamt lagstiftningsområde för handel med nätenergi, genom att tredjeländer som är parter i fördraget genomför överenskomna delar av EU:s regelverk på energiområdet. Fördraget om energigemenskapen trädde i kraft den 1 juli 2006. Europeiska unionen är part i fördraget². I fördraget om energigemenskapen benämns de nio parter som inte är medlemmar i EU ”fördragsslutande parter”.

2.2. Ministerrådet och högnivågruppen

Ministerrådet ska säkerställa att de mål som anges i fördraget om energigemenskapen uppnås. Ministerrådet består av en företrädare för varje fördragsslutande part och två företrädare för EU. Det utfärdar riktlinjer för allmän policy, vidtar åtgärder (beslut eller rekommendationer) och antar procedurbeslut i enlighet med artikel 47 i fördraget om energigemenskapen. Varje part (inklusive EU) har en röst och, beroende på vilken sakfråga som diskuteras, tillämpar ministerrådet olika röstningsregler. Enligt artikel 78 i fördraget om energigemenskapen kan ministerrådet endast fatta beslut om två tredjedelar av parterna är representerade. Nedlagda röster räknas inte som avgivna röster. Enligt artikel 85 i fördraget om energigemenskapen krävs att utkastet till beslut antas med enhällighet.

Högnivågruppen är ett underorgan till ministerrådet. I enlighet med artikel 53 a i fördraget om energigemenskapen förbereder den permanenta högnivågruppen ministerrådets arbete, inklusive dess dagordning och de akter som ska antas av ministerrådet. Den består av en företrädare för varje fördragsslutande part och två företrädare för EU. EU har en röst. Enligt artikel 78 i fördraget om energigemenskapen kan högnivågruppen endast fatta beslut om två tredjedelar av parterna är representerade. Nedlagda röster räknas inte som avgivna röster.

2.3. Akt som planeras av ministerrådet

Detta förslag till beslut enligt artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) avser den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar med avseende på energigemenskapens ministerråds beslut om ömsesidigt erkännande av

¹ EUT L 198, 20.7.2006, s. 18.

² EUT L 198, 20.7.2006, s. 15.

ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor mellan EU:s medlemsstater och de nio fördragsslutande parter i energigemenskapen som inte är medlemmar i EU, vilket återfinns i bilagan till förslaget till rådets beslut.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

I utkastet till ministerrådets beslut 2026/xx/MC-EnC (nedan kallat *utkastet till beslut*) fastställs villkor och förfaranden för ömsesidigt erkännande, mellan EU:s medlemsstater och de fördragsslutande parterna, av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av ett behörigt organ i en fördragsslutande part eller i en EU-medlemsstat. Det föreskriver verkställighets- och skyddsåtgärder för att skydda integriteten hos systemen för ursprungsgarantier i EU och de fördragsslutande parterna.

Genom artikel 19.11 i direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor³ inrättas ett system för ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier mellan EU:s medlemsstater, som får utvidgas till ett tredjeland under förutsättning att EU har ingått ett avtal med det tredjelandet om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier som utfärdas i EU, och att kompatibla system för ursprungsgarantier inrättats i det tredjelandet.

År 2021 anpassade och antog energigemenskapens ministerråd direktiv (EU) 2018/2001 inom energigemenskapen. Det är därför lämpligt att utvidga EU:s system för ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier till att omfatta de nio fördragsslutande parter i energigemenskapen (nedan kallade *de fördragsslutande parterna*) som inte är medlemmar i EU.

Utvidgningen ska uppnås genom detta förslag och det bifogade utkastet till beslut som är planerat för antagande i november 2026.

Utkastet till ministerbeslut grundar sig på avdelning IV i fördraget om energigemenskapen, som gör det möjligt för energigemenskapen att vidta åtgärder i syfte att skapa en gemensam marknad för näten energi utan inre gränser. Enligt artikel 85 i fördraget om energigemenskapen krävs att energigemenskapens ministerråd antar utkastet till ministerbeslut med enhällighet. När utkastet till beslut har antagits kommer det att vara rättsligt bindande för alla fördragsslutande parter samt för EU och dess medlemsstater, i enlighet med fördraget om energigemenskapen och EUF-fördraget.

När utkastet till ministerbeslut har antagits kommer det att träda i kraft i energigemenskapen i enlighet med artiklarna 42.1, 47 b, 76, 84 och 85 i fördraget om energigemenskapen.

Den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i ministerrådet bör vara att godkänna förslaget till energigemenskapens ministerråd om ett utkast till beslut om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av fördragsslutande parter och av Europeiska unionens medlemsstater, och att godkänna unionens röst i energigemenskapens ministerråd för antagandet av det utkastet till beslut.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”⁴.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella ärendet

Ministerrådet är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen fördraget om energigemenskapen.

Den akt som ska antas av ministerrådet utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 76 i fördraget om energigemenskapen, enligt vilken ett beslut är bindande för dem som det är riktat till, och artikel 40 i fördraget om energigemenskapen, enligt vilken åtgärder som vidtas enligt avdelning IV i fördraget om energigemenskapen ska vara tillämpliga på de territorier som omfattas av fördraget om Europeiska unionen samt på de territorier som tillhör de fördragsslutande parterna i energigemenskapen.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på Europeiska unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha ett enda syfte.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella ärendet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten avser energi och är inte primärt av skattekaraktär. Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 194.2 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 194.2 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

⁴ Domstolens dom av den 7 oktober 2014 i mål C-399/12, Tyskland/rådet, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i energigemenskapens ministerråd vad gäller ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av fördragsslutande parter i energigemenskapen och av EU:s medlemsstater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Fördraget om upprättande av en energigemenskap (*fördraget*) ingicks av unionen genom rådets beslut 2006/500/EG av den 29 maj 2006 och trädde i kraft den 1 juli 2006.
- (2) Enligt artiklarna 47 b och 76 i fördraget får ministerrådet vidta åtgärder i form av beslut eller rekommendationer.
- (3) Enligt artikel 42.1 får energigemenskapen vidta åtgärder i syfte att skapa en gemensam marknad för nätenergi utan inre gränser. När sådana åtgärder har antagits är de bindande för unionen och alla fördragsslutande parter i energigemenskapen, i enlighet med artikel 40 i fördraget.
- (4) Enligt artikel 2 i fördraget om upprättande av en energigemenskap är några av dess viktigaste mål att skapa fasta rättsliga och handelstekniska ramar som gör det attraktivt att investera i elproduktion från förnybara energikällor, gynna utnyttjandet av förnybara energikällor, fastställa villkoren för energihandeln inom det gemensamma lagstiftningsområdet, utveckla konkurrensen på energimarknaderna i större geografisk skala och utnyttja stordriftsfördelar.
- (5) För att uppnå de mål som fastställts för andelen förnybar energi krävs att de fördragsslutande parterna gör betydande framsteg i fråga om att öka utbyggnaden av förnybar energi på sina territorier.
- (6) Genom att de utgör bevis för slutkunden på att en viss andel eller mängd energi producerats från förnybara energikällor och kan överföras oberoende av den producerade elen, har ursprungsgarantier ett marknadsvärde som kan användas för att ytterligare stimulera investeringar i elproduktion från förnybara energikällor.
- (7) Genom artikel 19 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (*direktiv (EU) 2018/2001*) inrättas ett system för ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier mellan Europeiska unionens medlemsstater, vilket kan utvidgas till tredjeländer under förutsättning att vissa villkor är uppfyllda.

- (8) Med tanke på att energigemenskapen har anpassat och antagit direktiv (EU) 2018/2001 genom ministerrådets beslut 2021/14/MC-EnC och att Europeiska unionen är part i energigemenskapen, bör EU:s system för ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier utvidgas till att omfatta de fördragsslutande parterna i energigemenskapen så snart de uppfyller villkoren i detta beslut.
- (9) Ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier mellan de fördragsslutande parterna i energigemenskapen och Europeiska unionens medlemsstater kräver att alla parter anpassar sig till, och fortsätter att effektivt efterleva, samma principer och rättsliga krav. Det är därför nödvändigt att fastställa de villkor som varje fördragsslutande part bör uppfylla före och efter det att erkännandet beviljas.
- (10) Ett förfarande bör fastställas för att bedöma, besluta om erkännande och verkställa regler om erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor.
- (11) Kommissionen bör därför, på unionens vägnar, förelägga energigemenskapens ministerråd ett förslag till beslut om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av fördragsslutande parter i energigemenskapen och av Europeiska unionens medlemsstater. Dessutom bör kommissionen, på unionens vägnar, rösta för förslaget vid det ministerrådsmöte som är planerat till den 30 november 2026.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndigas härmed att förelägga energigemenskapens ministerråd det förslag till beslut om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av fördragsslutande parter i energigemenskapen och av Europeiska unionens medlemsstater som ingår i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid ministerrådets 24:e möte den 30 november 2026 ska vara att stödja antagandet av det förslag till beslut om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som utfärdas av fördragsslutande parter i energigemenskapen och av Europeiska unionens medlemsstater som ingår i bilagan till detta beslut.

Artikel 3

Mindre ändringar av förslaget i bilagan till detta beslut får godkännas av kommissionen före eller vid ministerrådets möte, utan något ytterligare beslut av rådet, mot bakgrund av synpunkter från energigemenskapens fördragsslutande parter.

Om ministerrådet inte kan anta förslaget i bilagan till detta beslut vid sitt 24:e möte den 30 november 2026, får förslaget antas genom skriftväxling efter det mötet, i enlighet med energigemenskapens arbetsordning, utan att det krävs något ytterligare beslut av rådet.

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande